

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Aduersus prætextus negantium eleemosynas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA

uero deesset & egerent? An idcirco magis quia & tibi uoluit benignitatis suæ experimenta conferre, & alium per uirtutem patientiæ coronare. Tu uero susceptis dei muneribus, etsi in sinum tuū reductis, nihil te putas agere iniquum, si tam multorum uitæ subsidia solus obtineas? Quis enim tam iniustus, tam auidus, tam auarus, quam qui multorum alimenta, suum non usum, sed abundantiam & delicias facit? Neque enim minus est criminis habenti tollere, quam cum possis & abundas, indigentibus denegare. Esurientium panis est, quem tu detines, nudorum indumentū est quod tu recludis, miserorum redemptio est & absolutio, pecunia quam tu in terra defodis. Tot te ergo scias inuadere bona, quot possis præstare quod uelis.

Aduersus prætexius negantium eleemosynas.

Augustinus de faciendis eleemosynis sermo. 2.
Sed dicet aliquis: Pauper sum, ideo eleemosynā dare nō possum. Ut nullus se pauper excusare possit, dñs & saluator noster, p calice aquæ frigidæ mercedē se redditurū esse promisit. Dicit ergo: Pauper sum. Si nihil amplius habes in substantia tua, q̄ tibi aut in uictu, aut uestitu rationabili, aut mediocri sufficiat, sola tibi pōt bona uolūtas sufficere. Sed rogo te diligentē cōscientiā tuā interroga, ne forte aliquoties p ebrietatē perdas, q̄d p eleemosynā dare potueras: ne forte p gulā studeas in terra cōsumere, q̄d per eleemosynā debueras in cælū recondere: ne forte delicias pparando, ornamenta ad luxuriā cōparando, non habes q̄ p remedio aiæ tuæ possis pauperibus erogare. Et cū p̄ciosæ uestes

DE ELEEMOSYNA.

nūc à tineis soleāt deuorari, pauperes nec uilia uesti-
mēta merent accipere. Si ergo ista oīa impedimēta
nō aggrauāt aīam nīam, & hoc solū habem⁹ q̄ no-
bis uel nīis sufficere possit, non apparebimus rei si
eleemosynā pauperibus nō erogam⁹. Ambro. de ie-
iunijs & eleemosynis sermo. 39. His autem ipsis ho-
minibus cum dixeris, ut aliqd largiant, statim tibi
obijciunt, necessitates infinitæ sunt, tributa sunt gra-
nia, si scilia explicare non possumus: Et tāta tibi in-
gerunt, ut q̄ si reum te statuant, cur hoc ipsum illos
uolueris cōmonere, nō intelligentes, q̄ oīibus ne-
cessitatibus salutis sit necessitas p̄ferenda, & q̄d tri-
butum reddere alijs prodest, eleemosynā facere ipsi
p̄ficiat q̄ largitur. Tributi enim redditio illi p̄stat
bñficiū q̄ accipit, eleemosynæ autē operatio sibi
confert meritum q̄ ministrat. Tributi inquā reddi-
tio detrimentum infert soluenti, eleemosynæ ergo ergo-
ratio lucrū tribuit eroganti. Ditior em̄ fit uir miseri-
cors, postea quā minus habere incipit pauperibus
largiendo. Beata igit̄ est eleemosyna, q̄ & accipi-
entem reficit, & lætificat erogantem. Hilarē em̄
datorem diligit deus. Atque ideo melius est illi pri-
us dare. Lætus ergo & hilaris est qui pauperibus
subministrat, Recte plane lætus est, quia p̄ nūmu-
los paucos, æternos thezauros sibi cælestes acqui-
rit. Et contra semper tristis est & mæstus q̄ tribu-
ta dissoluit. Nec immerito tristis, q̄ ad solutionem
non dilectione adducitur, sed terrore cōstringitur.
Christi enim debitor lætus, **Cæsaris** tristis est, q̄
hunc ad soluendum amor cogit, illum pœna cōpel-
lit. Hic p̄mijs prouocatur, ille supplicijs coartatur.